

NYKYINEN PULA

IV.

SILLÄ aikaa kuin me olemme selittäneet niitä vaikeuksia ja pulia, mihin hinnan poikkeaminen arvosta ja sen takaisin pyrkiminen arvoon johtaa, ovat kapitalistiset sanomalehdet ja teoretikot kiinnittäneet huomiota tavallista enemmän maassa vallitsevaan työttömyyteen ja osittäneet syyksi siihen minkä mitään. Kuitenkaan yhdenkään emme ole nähneet esittävän tätä pohjasyyt: hinnan poikkeamista arvosta sillä sen esittäminen ja siihen syventyminen ajaisi sekä sanomalehdet että teoretikot tunkeutumaan kapitalistisen järjestelmän olemukseen, lisäärvon voiton lähteenä ja sitä he eivät uskalla tehdä. Siksi heidän esittämänsä parannuskeinotkin ovat oikeastaan vain pahennuskeinoja.

Meillä on hallussamme julkaistu uutisreferaatti Yalen yliopiston professorin Irving Fisherin puheesta. Hän sanoo, että nykyiseen pulaan on yhtenä syynä dollarin ostovoiman kasvaminen. Mutta millä tavalla dollarin ostovoiman kasvaminen, se on hintojen aleneminen, on syynä työttömyyteen, sen jättää professori sanomatta. Jos dollarin ostovoima kasvaa ja tällä dollarilla todella ostetaan tavaraa, ei se aiheuta suinkaan työttömyyttä. Se aiheuttaa työttömyyden silloin, kun kuluttajajoukko, työtätekevät massat saavat vähemmän noita dollareita, millä ostaisivat. Jos professori olisi tämän sanonut, niin hän olisi kuulijoilleen suositellut parempia palkkoja ja lyhempää työaikaa, joka jälkimmäinen aiheuttaisi suuremman työlläisjoukon työssä pitämisen. Mutta me olemme edellisissä kirjoituksissamme osottaneet, että kapitalistien pyrkimyksenä on ansaita ylimääräisiä voittoja kiskoakseen paisutettua pääomamäärää vastaavan dollarimäärän tavarain hinnoissa. Ne seisovat sovittamattomassa ristiriidassa, joka on tavarain hinnan täytyy laskea arvosta-

solle, jotta ainoa vakava yleinen vastike, kulta, pääsisi liikkumaan, mutta samalla hinnan laskun täytyy käydä tuotantokustannuksien vähentämisen, siis tavarain arvon laskemisen tietä, jotta ei ainoastaan entinen voittomäärä, vaan lisävoitto tulisi realisoeratuksi, saaduksi.

Kun professori on kykenemätön ja kenties halutoinkin menemään pohjalle, on hänen parannuskeinonsakin typerä. "Jos liike lisäätyy, meillä pitäisi olla järjestelmä, joka saattaisi rahaa enemmän liikkeeseen automaattisesti."

Mitä rahaa, me kysymme. Professorilla ei ole, kuten tavallista, ollenkaan käsitystä siitä, mitä raha on. Hän näkee nähtävästi rahan vain maksun välineenä, ei arvon mittana. Jos professori näkisi rahan arvon mittaajana, niin hän olisi puhuessaan rahan enemmästä liikkeelle laskemisesta joutunut sanomaan, että meidän olisi kyettävä valmistamaan kultaa halvemmalla. Sille olisivat kuitenkin jo hevoksetkin nauraneet. Mehän laskimme rahaa enemmän liikkeelle sodan aikana, mutta se oli paperia. Kullan ei annettu eikä anneta liikua, koska paperidollareissa lausuttu tavarain hintamäärä on paljoa suurempi kuin sen kultamäärän arvo, jota tuon paperidollarin tulisi edustaa.

Tuotanto ja kulutus pysyisivät aina tasapainossa, jos jokainen ansaittu dollari, olipa se ansaittu millä tavalla tahansa, pantaisi aina heti liikkeeseen. Niin pian kuin niitä kasaantuu säiliöön, merkitsee se, että tavaraa on tuotettu, mutta ei haluttu kuluttaa. Jokainen dollari, jonka kapitalisti seisottaa heittävänsä sitä uudelleen ostamaan tavaraa tai palvelusta, on tuotannon seisahtumisen syy kohdaltaan. Jokainen kone, joka työtä säästää, on kohdaltaan tekijänä seisaukseen, ellei samassa määrässä hintaa lasketa ja sen

uloshoittämä työläinen käytetä työhön luomaan hyödykkeitä, jotka lisääntyvänä kulutuksena joutuisivat nostamaan joukon hyvinvointia. Jokainen dollari, jonka palkkatyöläinen säästää, on työttömyyden aiheuttaja, sillä se merkitsee, sanomme sen uudelleen, että tavara on tuotettu, mutta kulutuksesta on kieltäydytty. Säästäväisyys on tavaran tuotannon vallitessa pahe, mutta jokaisen on pakko kuitenkin pyrkiä säästämään turvatakseen toimeentuloaan. Niin nurinkurinen on kapitalistinen järjestelmä, että toimeentulon turvaamispyrkimys muuttuu itseltään ja muilta toimeentulon kieltämiseksi.

Jokainen dollari, jonka yhdysvaltalainen matkailija kuluttaa vieraassa maassa, muodostuu työttömyyden aiheuttajaksi, jollei se ulkomaan osta tällä dollarilla tavaraa tästä maasta.

Jokainen dollari, jonka kapitalisti sijoittaa ulkomaille, muuttuu työttömyyden aiheuttajaksi tässä maassa, ellei sillä samalla dollarimäärällä tästä maasta osteta tavaraa.

Jokinen dollari, joka lähetetään isälle tai äidille vanhanmaan pankkiin tallettavaksi on työttömyyden aiheuttaja, jollei tuolla samalla dollarimäärällä osteta tästä maasta tavaraa.

* * *

Nykyinen pula ei ole entisaikojen puoliin verrattava ilmiö. Se ei ole liikatuotannon aiheuttama seuraus. Liikatuotanto on vain pinta-ilmiö. Sen aiheuttama pula on siis pinta-ilmiöllinen laadultaan ja voidaan poistaa tuotannon pysäyksellä. Nykyinen pula on itse perusteesta lähtevä, tavaratuotannon ja vaihdon häikäilemättömän rikkomuksen seuraus. Siksi sitä ei voida poistaakaan tavallisin keinoin. Siksi sen edessä ollaan ymmällä.

Kapitalistinen järjestelmä voisi sen ratkaista vain seuraavasti:

1) Kaikki hinnat olisi laskettava niin alas, että hinta olisi sama kuin arvo. Otaen huomioon sen, että tuotanto on huomattavasti nopeistunut sitten 1914 eikä kullaan tuotanto ole kasvanut samassa mi-

tassa, tulisi hintojen laskea paljon alapuolelle v. 1914 hintatason.

2) Kaikkien velkojen ja talletuksien alentaminen kullaan arvotasolle. Jos esim. laskut osoittaisivat, että yksi kultadollari on \$1.65 Yhdysvaltain hyvässä rahassa, olisi 165 dollarin velka tai talletus laskettava 100 dollariksi.

3) Yhdysvaltain sotavelka ja sotasaaatavat olisi samalla tavalla uudelleen dollarissa lausuttava.

4) Kaikki omaisuus, **osakepaperit** mukaan luettuna, pitäisi uudelleen arvioida kultapohjalle.

5) Työpalkat olisi nostettava sille tasolle, että se takaisi lisääntyneelle tavaramäärälle kulutuksen.

6) Työaika lyhennettävä niin, että kaikki joutilaat saisivat työtä.

7) Yleinen vanhuuden, työttömyys-, sairaus- ja tapaturmavakuutus takaamaan ansion kuluttamismahdollisuuden.

8) Kaiken pääoman ja tavaran viennin kieltö maassa, ellei vastaavassa määrässä täältä osteta ja tänne myydä tavaraa.

9) Kaiken voiton käyttäminen tavarain ostoon muodossa tai toisessa.

Ainoastaan tämä toteuttaminen pelastaisi kapitalismin nykyisestä pulasta ja estäisi uudet pulat.

Kaikella tällä ei vielääkään koskettaisi kapitalismin olemukseen, oikeuteen anastaa lisäarvoa. Tämä olisi vain reformistinen toimenpide kapitalismin puitteissa.

* * *

Me reformitouhuissammekin pruuikaamme liikkua näissä taloudellisissa kysymyksissä, koska vakaumuksemme on, että se on sitä jokapäiväisen leivän paikalta, kun tätä työväenluokkaa puristetaan.

Siksi me toivoisimme, että nämä työven järjestötkin tulisivat leipäjärjestöiksi, leipäkysymyksiä ajaviksi eivätkä homhierailisi soluissa, sovieteissa, soviettitasavallassa, fraktioneeissa, kansanvallassa ja muissa Amerikassa vähämerkityksellisissä "vallankumouksellisissa" kysymyksissä. Me tykkäisimme kumota tämän tuotanto-

järjestelmän, niin valta kyllä kumoutuisi. Ponimajeshliti, sanoo ryssä.

Sikäli kuin me taloudellisten järjestöjen ja valtiollisen ja osuustoiminnallisen tien kautta varmennamme työväenluokan taloudellista asemaa, me riisumme kapitalistiluokalta valtaa työväenluokkaan nähden ja sillä hetkellä, jolloin työväestö on riippumaton taloudellisesti kapitalistiluokasta, on se kapitalistiluokan vallasta vapaa. Kapitalistiluokan valta on työväenluokan taloudellisen riippuvaisuuden seuraus eikä sen syy. Valtiovallan omaaminen on vain kapitalistiluokan kaikkien muiden valtamuotojen hännän huippu.

Taloudellisen valinnan seurauksena on henkinen holhous valtakinona.

Mitä henkinen holhous koko laajuudessaan merkitsee? Niin mitä se merkitsee. Yksistään sen seikan ymmärtäminen järjestyneen työväen keskuudessa veisi maa-

ilman työväenliikettä uusille ja hedelmällisille urille. Muodot vaihtuvat, kuihtuvat, kuolevat. Mutta kapitalistiluokan kaikkinaisesta holhousvallasta vapauteen pyrkivä proletarisielu on herätettävä, kehitettävä, kasvatettava oman onnensa seipäksi ja verisimmänkin tappion jälkeen se nousee ja luo järjestönsä, vaikka ne olisi olemattomin hyöty. Ihmisiä ei muuteta järjestöjen rustaamisella ja rukkaamisella, vaan järjestöt muuttuvat ihmisten muuttuessa. Vanha viina ei ole sovelias uusiin leileihin, eikä viinaa voi pannakaan minkälaisiin leileihin vain kulloinkin haluttaa.

Tämä on tarkoitettu muutamien entisten hyvien toverien ymmärrettäväksi.

Tulkaa alas sieltä ihanteiden korkeuksista maan päälle ja teillä tulee olemaan hedelmällinen työvainio proletarisielun muokkauksessa. — A. R.

TERVEHDYS TUSSARILTA

Sävel: Pidä Linna.

Kirj. Marty.

*Tervehdys nyt tussareilta
teille kaikukoon;
Opistolta oman luokan
kauas raikukoon.*

Kuoro

*Opintälähe oot sä meille,
koti kallis myös.
Johdattaja luokkateille,
majakkana yös.*

*Kapitaalın pimennoihin
valonsäteen tuot,
orjain synkkiin sydämiin
kevään toivon luot.*

Opintälähe jne.

*Tovereille sanoman me
tuomme Opiston:
Yhtehen nyt liittykäämme
Suureen Unioon.*

*Kaipausta opinteille
jos sä tunnet vaan,
matkas' ohjaa Opistolle
tietoo ammentaan.*

